

Bir ihtimal daha var

Ömür İklim Demir'in Muhtelif Evhamlar Kitabı'na gündelik hayatın kitabı diyebiliriz. Zira hiçbir öyküyü okurken "Ama böyle de olmaz ki!" demiyorsunuz. Şaşırarak aklınızın ucuna gelmiyor

İrem Dönmez

Nemli tuzluklar arasına gizlenmiş sırlar, fotoğrafta kalan an'lar, küf koksa da güzel anılar, mektupların ansızlığı, evhamların arsızlığı, verilen kararların pişmanlığı, el titremeleri, bir sigara içimine iliklenmiş arada kalmalar, sandık lekelerini gizlemeye mecali kalmamış danteller, artık kırılacak yeri kalmamış hayaller... Küf, nem, rutubet, naftalin ve evham. İle de evham.

Ömür İklim Demir; muhtelif evhamlarla, rutin telaşlarla, çekmece köşesinde kalmış korkularla, naftalin ve beyaz sabun kokan anılarla çıktı karşımıza. Muhtelif Evhamlar Kitabı; avukatlık, reklam yazarlığı, çeşitli fanzinler ve dergilerde yazarlık yapmış olan Ömür İklim Demir'in ilk kitabı. Birbirine iç içe geçen öyküler, birbirini ıskalayan hayatlar, kurgu içinde kurgu, bazen bir köpeğin gözünden yaşananlar yalın bir dille ve arkasında iyi bir gözlem pratiğinin olduğunu belli eden betimlemelerle Ömür İklim Demir'in kitabında okuru bekliyor.

Muhtelif Evhamlar Kitabı, rutin hayatlarımızı ve acaba'larımızı bir güzel çarpıyor yüzümüze. "Elma dersem çuk, armut dersem çıkma ve sonsuza kadar elma!" derken "Önüm, arkam, sağım, solum sobe saklanmayan ebe!" dediği anda ortadan kaybolmalarımız, tüm o ikiyüzlülüklerimiz bizi rencide etmekten imtina edilircesine öykülerde kendisine yer buluyor.

Ömür İklim Demir, şeylere ve kişilere tutunmaya çalışırken telaştan terleyen ellerimizi, sarmaşık olmak isterken ayrı otu oluşlarımızı, yenik düştüğümüz kuruntularını, kaybederken kayboluşlarımızı çıkarıyor karşımıza bir bir. Ancak bunu yaparken üstten bakan bir üsluba başvurmuyor. Aksine son derece bizden, ekseriyetle naif ve muzip bir dili tercih ediyor.

İlgili canlı tutan bir anlatımı benimseyen Ömür İklim Demir, bunu yaparken okura muzipçe göz kırpmaktan da geri durmuyor. Sıradan hayatları anlatırken klişeden uzak durmak adına ironiye sıkça başvuran yazar, bunu yaparken zekânın inceliklerinden de faydalanyor. Gözlem yetene-

Ömür İklim Demir

ği, ironiyle ve günlük hayatta hep orada duran ancak bir türlü fark edilmeyen detayları aktarmadaki naiflik ile birleştiğinde ise okur, Ömür İklim Demir'in muzipçe kırptığı göze, çapkınca gülümseyerek karşılık vermekten alamıyor kendini.

İroni ve hüznün örülmüş bir dil

Muhtelif Evhamlar Kitabı'na gündelik hayatın kitabı diyebiliriz. Zira hiçbir öyküyü okurken "Ama böyle de olmaz ki!" demiyorsunuz. Şaşırarak aklınızın ucuna dahi gelmiyor. Aksine ağırbaşlı bir kabullenişle sayfayı çeviriyor, tanıdık bir merakla diğer öyküye geçiyorsunuz.

Bir öyküde Melda'nın sıkıntılarına ortak oluyor, karşısındaki köşeleri eprilmiş koltuğa bağdaş kurup oturuyor ve sigara içerken ya da mektuplarını açarken ellerinin titrediğini görebiliyorsunuz

örneğin. Ya da bir başka öyküde Rasim Abi'nin elindeki şarap şişesinden kocaman bir yudum alıp elinizin tersiyle ağzınızı silip "Hayat zor be abi" deyip klişenin gerçeğe yanına sığınıp öyle devam ediyorsunuz okumaya. Ceren'le bir yandan dalga geçip bir yandan onun için üzülyor-ken omuzlarından tutup sarsma isteği gelip yerleşiyor sayfaların birinde içinize. Başka bir sayfada şu cümleyi okurken buluyorsunuz kendinizi: "Vaktiyle bir rüyaya malzeme olacak kadar muhtesem yaşamışız. Şimdiyse bir kabusun ortasındayız." Sarsılıyor, itiraz etmek istiyor ama yapamıyorsunuz. Öykünün incelikli dünyasına ve Ömür İklim Demir'in ironiyle, zekâyla, hüznüyle örülü cümlelerine sığınmak istiyorsunuz sadece.

Aynı masaya oturan karakterler

İçler Dışlar Çarpımı, Sonsuz

Rasim Abi'ler Diyarı, Dün Gece Ansızın, Saraylı'nın Üç Ölümü, Sessizliği Öldüren Tuzluk **Kitapta** yer alan öykülerden bazılarının isimleri. Kitabın ismindeki incelik ve dikkat çekicilik, öykülerin isimlerine de sirayet etmiş durumda. Kitabın arka kapağında da yazdığı gibi "Kalbini yalnızlıkla terbiye eden insanlar", hemen her hikâyede karşımıza çıkıyor ve bu kişiler Ömür İklim Demir'in öykülerine verdiği isimlerle bir güzel hemhâl oluyor.

Her öykünün başında bulunan epigraflar, eşlik ettiği öykü için özenle seçilmiş ve okuru, öyküde neler beklediğini fısıldar nitelikte. Kitabın kapak tasarımındaki fotoğrafın Ömür İklim Demir'in elinden çıktığını düşündüğümüzde öykülerdeki inceliğin tesadüf olmadığını bir kez daha anlıyoruz.

Kitaptaki on öyküde yer alan, hayatın sıradanlığına ve kurun-

MUHTELİF EVHAMLAR KİTABI
Ömür İklim Demir
Yapı Kredi, 2016

tunun telaşına bir güzel bulanmış karakterleri, zihninizde aynı masanın çevresine oturup ortaya çıkan fotoğraftaki uyumun telaşına baktığımızda aralarındaki sıkı bağları görebiliyorsunuz. İfade edilemeyenleri, bölük pörçük cümlelerle ve olur olmaz kelimelerle anlatıp yine de anlaşılabilirler arasındaki o bağ, dokunsanız tuzla buz olacak kadar kırılğan.

Kitabı okurken belli başlı şarkılar çalıyor bir de zihninizin gerisinde. En belirginini Müzeyyen Senar söylüyor. Boşvermişliğe yakın bir kederle söylüyor üstelik. Söylüyor da biz yine anlıyoruz, seziyoruz sesine iliklenmiş kederi: "Bir ihtimal daha var." Sayfaları çevirdikçe, yeni bir öyküye geçtikçe, yeni bir karakter tanıdıkça keder artıyor sanki şarkının devamı geliyor: "O da ölmek mi dersin..."

Ömür İklim Demir, Muhtelif Evhamlar Kitabı'nda yazdığı on öyküyle yeni dünyaları keşfetmeye çağırıyor okuru. Her gün yanından geçtiğimiz yaşamları, otobüste yanından oturduğumuz kişileri, başını oksadığımız sokak köpeğini, içinde olduğumuzu kendimize bile itiraf etmekten kaçtığımız durumları anlatıyor bize. Sesini yükseltmeden, büyük cümleler kurmadan, kelime oyunlarına başvurmadan; sessiz sakin, yürürken adım atmanın üzerine düşünmediği-miz gibi, usul usul.